REGULAMENTUL (UE) NR. 1158/2010 AL COMISIEI

din 9 decembrie 2010

privind o metodă de siguranță comună pentru evaluarea conformității cu cerințele pentru obținerea certificatelor de siguranță feroviară

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (Directiva privind siguranța feroviară) [1], în special articolul 6 alineatul (1),

având în vedere Recomandarea ERA/REC/SAF/09-2009 a Agenției Europene a Căilor Ferate privind o metodă de siguranță comună pentru evaluarea conformității, prezentată Comisiei la 18 septembrie 2009,

întrucât:

(1) Directiva 2004/49/CE creează un cadru oferind condiții egale tuturor întreprinderilor feroviare, prin aplicarea acelorași cerințe pentru certificatele de siguranță în întreaga Uniune. Scopul metodei de siguranță comune (MSC) este acela de a furniza un cadru în care autoritățile naționale de siguranță să armonizeze la nivelul Uniunii criteriile pe baza cărora adoptă decizii, în conformitate cu articolul 17 alineatul (4) din Directiva 2004/49/CE.

(2) Este necesar să se prevadă o metodă care să permită autorităților naționale de siguranță să evalueze gradul de adecvare al proceselor elaborate de întreprinderile feroviare pentru a îndeplini cerințele armonizate pentru obținerea certificatelor de siguranță partea A emise în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (a) și a certificatelor de siguranță partea B emise în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/49/CE. Trebuie definite criteriile pe baza cărora autoritățile naționale de siguranță efectuează evaluarea și stabilite procedurile care trebuie urmate.

(3) În ceea ce privește conformitatea cu cerințele de siguranță în conformitate cu care trebuie clar definită responsabilitatea pentru întreținerea vehiculelor feroviare este necesar ca o întreprindere feroviară care nu reprezintă entitatea responsabilă cu menținerea tuturor vehiculelor pe care le exploatează să se asigure, prin intermediul unor acorduri contractuale adecvate, cum ar fi contractul general de utilizare (CGU), că tuturor vehiculelor li se atribuie o entitate responsabilă cu întreținerea acestora care răspunde pentru întreținerea vehiculelor în conformitate cu articolul 14a din Directiva 2004/49/CE. Contractul dintre părți trebuie să specifice schimbul de informații între ambele întreprinderi, necesar pentru garantarea exploatării în siguranță a vehiculelor.

(4) Autorizațiile sau certificatele acordate în conformitate cu legislația pertinentă a Uniunii contractanților sau furnizorilor pot fi considerate drept dovadă valabilă pentru evaluarea conformității cu cerințele de siguranță ale produselor sau serviciilor furnizate de contractanți sau furnizori ai întreprinderilor feroviare, cum ar fi prestarea de servicii de către centrele de formare recunoscute în conformitate cu Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar [2]. Certificarea entităților responsabile cu întreținerea în conformitate cu articolul 14a din Directiva 2004/49/CE poate, de asemenea, să fie considerată drept dovadă valabilă. Până la intrarea în vigoare a sistemului european de certificare, certificatele acordate pe baza Memorandumului de înțelegere privind stabilirea principiilor de bază ale unui sistem comun de certificare a entităților responsabile de întreținerea vagoanelor de marfă [3] semnat la 14 mai 2009 pot fi considerate drept dovadă valabilă pentru evaluarea conformității cu cerințele de siguranță relevante.

(5) Pentru a evalua capacitatea unei întreprinderi feroviare de a respecta toate cerințele necesare pentru desfășurarea activității în general, precum și pentru exploatarea rețelelor specifice pentru care solicită un certificat, autoritățile naționale de siguranță evaluează sistemul de management al siguranței al întreprinderii feroviare la nivel global.

(6) Fiecare autoritate națională de siguranță trebuie să prevadă proceduri pentru a verifica dacă rezultatele prevăzute în cererea pentru certificatul de siguranță sunt obținute în cadrul operațiunilor de exploatare după acordarea certificatului și dacă se îndeplinesc în mod permanent toate cerințele necesare, în conformitate cu prevederile articolului 16 alineatul (2) litera (f) și ale articolului 17 alineatul (2) din Directiva 2004/49/CE. Prin urmare, este necesară elaborarea unui regim de supraveghere ulterioară certificării bazat pe principii cheie fundamentale în vederea garantării unei abordări armonizate din partea autorităților naționale de siguranță din fiecare stat membru.

[1] JO L 164, 30.4.2004, p. 44.

[2] JO L 315, 3.12.2007, p. 51.

[3] http://ec.europa.eu/transport/rail/interoperability/doc/signed_mou_on_ecm.pdf

(7) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului menționat la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2004/49/CE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește o metodă de siguranță comună (MSC) pentru evaluarea conformității cu cerințele pentru obținerea certificatelor de siguranță așa cum se menționează la articolul 6 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2004/49/CE.

MSC include:

(a) o procedură și criterii de evaluare a cererilor depuse de întreprinderile feroviare pentru obținerea de certificate de siguranță menționate la articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2004/49/CE, prevăzute în anexele I, II și III la prezentul regulament;

(b) principii de supraveghere a respectării cerințelor Directivei 2004/49/CE după acordarea certificatului de către autoritățile naționale de siguranță, prevăzute în anexa IV la prezentul regulament.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarea definiție: „supraveghere" înseamnă modalitățile instituite de autoritățile naționale de siguranță pentru a ține sub observație performanțele în domeniul siguranței după acordarea certificatului de siguranță.

Articolul 3

Proceduri de evaluare a cererilor

1. Atunci când examinează cererile de certificate de siguranță partea A, precum și cele de certificate de siguranță partea B, depuse după intrarea în vigoare a prezentului regulament, autoritățile naționale de siguranță aplică procedura prevăzută în anexa I la prezentul regulament pentru evaluarea conformității cu cerințele Directivei 2004/49/CE. Autoritățile naționale de siguranță utilizează criteriile de evaluare prevăzute în anexa II la prezentul regulament pentru certificatele de siguranță emise în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Directiva 2004/49/CE și criteriile prevăzute în anexa III la prezentul regulament pentru certificatele de siguranță emise în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din Directiva 2004/49/CE. Aceste criterii sunt folosite și în cazul reînnoirii certificatelor de siguranță în conformitate cu articolul 10 alineatul (5) din Directiva 2004/49/CE.

2. Pe durata evaluării, autoritățile naționale de siguranță pot accepta angajamentele luate de solicitanți conform cărora aceștia vor gestiona riscurile prin utilizarea contractelor cu terți. Contractele specifică și schimbul de informații necesare pentru garantarea siguranței exploatării vehiculelor, mai ales în domeniile legate de gestionarea întreținerii.

3. Se presupune că produsele și serviciile furnizate de contractanți sau furnizori întreprinderilor feroviare sunt conforme cu cerințele de siguranță în cazul în care contractanții, furnizorii sau produsele sunt certificate în conformitate cu sistemele de certificare stabilite în temeiul legislației Uniunii pentru furnizarea acestor produse sau servicii.

Articolul 4

Supravegherea

După acordarea unui certificat de siguranță, autoritățile naționale de siguranță supraveghează, atât pentru certificatele de siguranță partea A, cât și pentru certificatele de siguranță partea B, aplicarea permanentă, de către întreprinderile feroviare, a sistemului lor de management al siguranței și să aplice principiile de supraveghere prevăzute în anexa IV.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 9 decembrie 2010.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

ANEXA I

Procedura de evaluare a conformității cu cerințele de obținere a certificatelor de siguranță care urmează să fie emise în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 2004/49/CE

1. Procedurile instituite de o agenție națională de siguranță pentru a primi și a evalua cererile, precum și pentru a acorda certificatele de siguranță se întemeiază pe următoarele principii-cadru:

(a) Elaborarea și revizuirea procesului de evaluare

Autoritățile naționale de siguranță elaborează procese structurate care se pretează auditării, care să fie aplicate de persoane competente adecvate. Autoritățile examinează cererile în funcție de criteriile de evaluare pentru sistemele de management al siguranței menționate în anexele II și III. Autoritățile înregistrează deciziile și indică motivele care au stat la baza adoptării fiecăreia dintre ele. Procesul global de evaluare instituit de o autoritate națională de siguranță este revizuit la nivel intern în mod periodic și ameliorat în mod continuu pentru a garanta eficacitatea și eficiența sa.

(b) Calitatea procesului de evaluare

Autoritățile naționale de siguranță monitorizează calitatea propriilor acțiuni în anumite etape cheie ale gestionării cererilor de certificate de siguranță.

(c) Domeniul de aplicare al evaluării

Evaluarea este realizată la nivelul sistemului de management și este orientată către procese. Atunci când examinarea relevă existența unor deficiențe, autoritatea națională de siguranță își poate utiliza competențele discreționare și, în funcție de natura și gravitatea neconformității, indică aspectele care trebuie ameliorate. În sfârșit, autoritatea națională de siguranță își exercită competența de a respinge cererea.

Evaluarea este:

— corespunzătoare riscurilor la care sunt expuse operațiunile solicitantului, caracterului și amplorii acestora.

— bazată pe determinarea capacității globale a întreprinderii feroviare de a funcționa în siguranță, conform descrierii din sistemul său de management al siguranței.

(d) Calendarul evaluării

Autoritățile naționale de siguranță termină evaluarea în intervalul de timp prevăzut la articolul 12 din Directiva 2004/49/CE, având în același timp grijă ca dovezile furnizate de solicitant să fie examinate în mod suficient. Autoritatea națională de siguranță informează întreprinderile feroviare cu privire la aspectele cele mai preocupante cât mai repede posibil în timpul etapei de evaluare.

(e) Procesul decizional în timpul evaluării

Decizia de a accepta sau de a respinge o cerere de certificat sau de autorizație de siguranță se întemeiază pe dovezile furnizate de solicitant și pe eventuala dovedire a respectării cerințelor relevante.

2. Autoritatea națională de siguranță evaluează dacă cererea de certificat de siguranță este conformă cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 653/2007 al Comisiei [1].

3. În special, autoritatea națională de siguranță evaluează dacă rezumatul manualului sistemului de management al siguranței anexat permite o estimare inițială a calității și a gradului de adecvare a sistemului respectiv și decide în ce domenii sunt necesare informații suplimentare. Autoritatea națională de siguranță poate, în cadrul acestei cereri de informații suplimentare, să încerce să obțină toate informațiile detaliate pe care le consideră necesare în mod rezonabil, pentru a o ajuta în evaluarea cererii.

4. Atunci când se acordă un certificat de siguranță, este documentată, pentru fiecare criteriu în parte, respectarea criteriilor de evaluare de către sistemul de management al siguranței al solicitantului.

[1] JO L 153, 14.6.2007, p. 9.

5. Atunci când se identifică un aspect care mai necesită lămuriri sau o eventuală nerespectare a cerințelor, autoritatea națională de siguranță formulează observații concrete și îl ajută pe solicitant să înțeleagă nivelul de detaliu care trebuie să caracterizeze răspunsul care i-a fost solicitat. În acest scop autoritatea respectivă:

   (a) prezintă cu exactitate criteriile relevante și se asigură că solicitantul a înțeles în mod clar care sunt neconformitățile identificate;

   (b) identifică părțile relevante ale regulamentelor, normelor și standardelor conexe;

   (c) indică de ce nu este îndeplinit criteriul de evaluare;

   (d) stabilește angajamentele, informațiile sau orice alte dovezi justificative suplimentare care trebuie furnizate, în conformitate cu nivelul de detaliu al criteriului, și specifică atât măsurile care trebuie instituite de solicitant pentru a rectifica deficiența, cât și termenul pentru îndeplinirea cerințelor.

   (e) specifică domeniile care ar putea face obiectul unei examinări viitoare în cadrul supravegherii ulterioare acordării certificatului.

6. Dacă o întreprindere feroviară solicită în același timp atât un certificat de siguranță partea A, cât și un certificat de siguranță partea B, autoritatea de siguranță națională se asigură că este acordat mai întâi certificatul partea A, sau că ambele certificate sunt acordate în același timp, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 653/2007. Autoritatea națională de siguranță trebuie totuși să definească o procedură privind utilizarea formularului de cerere (în special a paginii introductive la anexe) pentru cazul în care se depune o nouă cerere pentru ambele certificate în același timp.

7. Procedurile-cadru generale în vigoare pentru evaluarea cererilor de certificate de siguranță se aplică și cererilor de certificate de siguranță menționate la articolul 10 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/49/CE.

8. Evaluarea de către o autoritate națională de siguranță a unei cereri de certificat menționată la articolul 10 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/49/CE se aplică numai capacității întreprinderii feroviare de a respecta cerințele necesare pentru exploatarea rețelei specifice pentru care solicită un certificat, utilizând procedurile stabilite pentru obținerea unui certificat partea A.

9. Aceste criterii de evaluare se bazează pe constatarea faptului că rezultatele prevăzute ca urmare a aplicării procedurilor sau proceselor de gestionare a exploatării unei rețele specifice au fost documentate și că s-a asumat angajamentul de a implementa rezultatele respective. Prin urmare, pentru a se verifica dacă au fost îndeplinite criteriile, autoritatea națională de siguranță poate solicita întreprinderii feroviare furnizarea unor exemple de acte din documentația pe care și-a propus să o utilizeze.

10. Autoritățile naționale de siguranță cooperează în ceea ce privește abordarea cazurilor de nerespectare a criteriilor de evaluare pentru certificatele partea B, sau pentru a soluționa incertitudinile privind cererea de certificate partea B. O autoritate națională de siguranță care evaluează o cerere de certificat partea B trebuie să comunice cu autoritatea națională de siguranță care a emis certificatul de siguranță partea A pentru a discuta și a găsi un acord cu privire la măsurile eventuale pe care trebuie să le adopte fiecare pentru a asigura respectarea criteriilor de evaluare pentru certificate partea B.

ANEXA II

Criteriile de evaluare a conformității cu cerințele pentru obținerea certificatelor de siguranță care urmează să fie emise în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/49/CE legate de sistemul de management al siguranței aplicat de întreprinderea feroviară așa cum este descris la articolul 9 și în anexa III din respectiva directivă

A. MĂSURI DE CONTROL AL TUTUROR RISCURILOR ASOCIATE CU ACTIVITATEA ÎNTREPRINDERII FEROVIARE ([1])

A.1 Există proceduri pentru identificarea riscurilor asociate operațiunilor feroviare, inclusiv cele care rezultă direct din activitățile profesionale, organizarea muncii sau volumul de lucru și din activitățile altor organizații și/sau persoane.

A.2 Există proceduri pentru elaborarea și instituirea măsurilor de control al riscurilor.

A.3 Există proceduri pentru monitorizarea eficacității măsurilor de control al riscurilor și pentru implementarea schimbărilor, atunci când este necesar.

A.4 Există proceduri care să permită recunoașterea necesității de a colabora cu alte entități (de exemplu, gestionarul de infrastructură, întreprinderi feroviare, producătorii, furnizorii de lucrări de întreținere, entitatea responsabilă cu întreținerea, deținătorii de vehicule feroviare, prestatorii de servicii și entitățile achizitoare), dacă este cazul, în legătură cu aspectele pentru care dispun de interfețe partajate susceptibile de a afecta implementarea măsurilor adecvate de control al riscurilor în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2004/49/CE.

A.5 Există proceduri privind documentația convenită și comunicarea cu entitățile relevante, inclusiv identificarea rolurilor și responsabilităților fiecărei organizații participante, precum și a specificațiilor privind schimburile de informații.

A.6 Există proceduri pentru monitorizarea eficacității acestor măsuri și pentru implementarea schimbărilor, atunci când este necesar.

B. CONTROLUL RISCURILOR LEGATE DE FURNIZAREA DE LUCRĂRI DE ÎNTREȚINERE ȘI MATERIAL ([2])

B.1 Există proceduri de determinare a cerințelor/standardelor/proceselor de întreținere pe baza datelor privind siguranța și a repartizării materialului rulant.

B.2 Există proceduri pentru adaptarea periodicității lucrărilor de întreținere în funcție de tipul și de amploarea serviciilor prestate și/sau de datele privind materialul rulant.

B.3 Există proceduri pentru a garanta că responsabilitatea întreținerii este clar definită, pentru a identifica competențelor necesare pentru posturile din domeniul întreținerii și pentru a repartiza în mod adecvat responsabilitățile.

B.4 Există proceduri pentru colectarea informațiilor privind disfuncționalitățile și defecțiunile care rezultă din operațiunile curente și pentru raportarea acestora responsabililor cu întreținerea.

B.5 Există proceduri pentru identificarea riscurilor generate de defecțiuni și de lipsa de conformitate a construcțiilor sau de anomalii pe parcursul întregului ciclu de viață, precum și pentru raportarea acestora părților interesate.

B.6 Există proceduri de verificare și control al performanțelor și rezultatelor operațiunilor de întreținere, în scopul de a garanta că acestea sunt conforme cu standardele organizației.

C. CONTROLUL RISCURILOR LEGATE DE UTILIZAREA CONTRACTANȚILOR ȘI CONTROLUL FURNIZORILOR ([3])

C.1 Există proceduri de verificare a competenței contractanților (inclusiv a subcontractanților) și a furnizorilor.

C.2 Există proceduri de verificare și control al performanțelor și rezultatelor în materie de siguranță pentru toate serviciile și produsele care au la bază un contract furnizate fie de contractant fie de furnizor, în scopul de a garanta că acestea sunt conforme cu cerințele prevăzute în contract.

([1]) Articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2004/49/CE.
([2]) Articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2004/49/CE.
([3]) Articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2004/49/CE.

C.3 Responsabilitățile și sarcinile privind siguranța feroviară sunt definite în mod clar, cunoscute și repartizate între partenerii contractuali și celelalte părți interesate.

C.4 Există proceduri pentru asigurarea trasabilității documentelor și contractelor legate de siguranță.

C.5 Există proceduri pentru a garanta că sarcinile privind siguranța, inclusiv schimbul de informații legate de siguranță, sunt îndeplinite de contractanți sau furnizori în conformitate cu cerințele relevante prevăzute în contract.

D. RISCURI CARE REZULTĂ DIN ACTIVITĂȚILE ALTOR PĂRȚI CARE NU FAC PARTE DIN SISTEMUL FEROVIAR ([1])

D.1 Există proceduri de identificare a riscurilor potențiale generate de părțile care nu fac parte din sistemul feroviar, dacă acest lucru este oportun și rezonabil.

D.2 Există proceduri de stabilire a măsurilor de control pentru diminuarea riscurilor identificate la punctul D.1, în măsura în care sunt implicate responsabilitățile solicitantului.

D.3 Există proceduri de monitorizare a eficacității măsurilor identificate la punctul D.2 și de implementare a schimbărilor, dacă este cazul.

E. DOCUMENTAȚIA SISTEMULUI DE MANAGEMENT AL SIGURANȚEI

E.1 Există o descriere a activității care clarifică tipul și dimensiunea exploatării, precum și riscul asociat acesteia.

E.2 Există o descriere a structurii sistemului de management al siguranței, inclusiv repartizarea rolurilor și responsabilităților.

E.3 Există o descriere a procedurilor sistemului de management al siguranței solicitate în conformitate cu articolul 9 și anexa III din Directiva 2004/49/CE, coerente cu tipul și amploarea serviciilor prestate.

E.4 Sunt enumerate si descrise pe scurt procesele și sarcinile critice pentru siguranță, relevante pentru tipul de activitate/serviciu.

F. DISTRIBUIREA RESPONSABILITĂȚILOR ([2])

F.1 Există o descriere a modului în care se asigură coordonarea activităților sistemului de management al siguranței la nivelul organizației, având la bază cunoștințele dovedite și responsabilitatea asumată la nivelul managementului.

F.2 Există proceduri care garantează că membrii personalului cărora li s-au delegat responsabilități în cadrul organizației dețin autoritatea, competența și resursele adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor.

F.3 Sunt clar definite domeniile de responsabilitate legate de siguranță, precum și distribuția responsabilităților către funcțiile specifice asociate acestor domenii, împreună cu interfețele respective.

F.4 Există o procedură care garantează definirea clară a sarcinilor legate de siguranță și delegarea lor personalului cu competențe adecvate.

G. GARANTAREA CONTROLULUI MANAGERIAL LA DIFERITE NIVELURI ([3])

G.1 Există o descriere a modului în care responsabilitățile sunt alocate fiecărui proces legat de siguranță în întreaga organizație.

G.2 Există o procedură de monitorizare periodică a îndeplinirii sarcinilor de către reprezentanții manageriali care trebuie să intervină în cazul în care sarcinile nu sunt îndeplinite în mod adecvat.

G.3 Există proceduri de identificare și de gestionare a impactului altor activități de management asupra sistemului de management al siguranței.

([1]) Articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2004/49/CE.
([2]) Anexa III punctul 1 la Directiva 2004/49/CE.
([3]) Anexa III punctul 1 la Directiva 2004/49/CE.

G.4 Există proceduri prin care persoanele care dețin un rol în managementul siguranței sunt recunoscute responsabile pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin.

G.5 Există proceduri de alocare a resurselor în vederea îndeplinirii sarcinilor din cadrul sistemului de management al siguranței.

H. IMPLICAREA PERSONALULUI ȘI A REPREZENTANȚILOR ACESTUIA LA TOATE NIVELURILE ([1])

H.1 Există proceduri pentru garantarea faptului că personalul și reprezentanții acestuia sunt reprezentați și consultați în mod adecvat atunci când se definesc, se propun, se revizuiesc sau se elaborează aspectele privind siguranța ale procedurilor operaționale care pot necesita personal.

H.2 Implicarea personalului și măsurile de consultare sunt documentate.

I. GARANTAREA UNEI ÎMBUNĂTĂȚIRI CONTINUE ([2])

Există proceduri de garantare, dacă este rezonabil din punct de vedere practic, a îmbunătățirii continue a sistemului de management al siguranței; ele includ:

(a) proceduri de revizuire periodică a sistemului de management al siguranței, în funcție de necesități;

(b) proceduri de descriere a mecanismelor de monitorizare și analiza datelor relevante privind siguranța;

(c) proceduri de descriere a modului în care sunt corectate deficiențele constatate;

(d) proceduri de descriere a implementării noilor norme de management al siguranței în funcție de evoluția înregistrată și de experiența dobândită;

(e) proceduri de descriere a modului în care rezultatele auditului intern sunt utilizate pentru a ameliora sistemul de management al siguranței.

J. O POLITICĂ DE SIGURANȚĂ APROBATĂ DE DIRECTORUL GENERAL AL ORGANIZAȚIEI ȘI COMUNICATĂ ÎNTREGULUI PERSONAL ([3])

Există un document care descrie politica de siguranță a organizației și care:

(a) este comunicat și pus la dispoziția personalului, de exemplu, prin intermediul intranetului organizației;

(b) corespunde tipului și dimensiunii serviciului;

(c) este aprobat de directorul general al organizației.

K. OBIECTIVE CALITATIVE ȘI CANTITATIVE ALE ORGANIZAȚIEI PENTRU MENȚINEREA ȘI AMELIORAREA SIGURANȚEI, PRECUM ȘI PLANURI ȘI PROCEDURI PENTRU ATINGEREA ACESTOR OBIECTIVE ([4])

K.1 Există proceduri pentru determinarea obiectivelor relevante de siguranță care concordă cu cadrul legal și există un document care enumeră aceste obiective.

K.2 Există proceduri de determinare a obiectivelor relevante de siguranță, coerente cu tipul și amploarea operațiunilor feroviare vizate și cu riscurile asociate.

K.3 Există proceduri de evaluare periodică a performanței globale în domeniul siguranței în raport cu obiectivele de siguranță ale organizației și cu obiectivele de siguranță stabilite la nivelul statului membru.

([1]) Anexa III punctul 1 la Directiva 2004/49/CE.
([2]) Anexa III punctul 1 la Directiva 2004/49/CE.
([3]) Anexa III punctul 2 litera (a) la Directiva 2004/49/CE.
([4]) Anexa III punctul 2 litera (b) la Directiva 2004/49/CE.

K.4 Există proceduri pentru monitorizarea și revizuirea modalităților operaționale în mod periodic, prin:

(a) colectarea datelor relevante privind siguranța care să permită identificarea tendințelor performanțelor în domeniul siguranței și evaluarea măsurii în care sunt atinse obiectivele;

(b) interpretarea datelor relevante și implementarea schimbărilor necesare.

K.5 Există proceduri instituite de întreprinderile feroviare pentru elaborarea de planuri și de proceduri care vizează atingerea obiectivelor lor.

L. PROCEDURI PENTRU ATINGEREA STANDARDELOR TEHNICE ȘI OPERAȚIONALE EXISTENTE, NOI ȘI MODIFICATE, ORI A ALTOR CONDIȚII PRESCRIPTIVE ([1])

L.1 Există, în ceea ce privește cerințele de siguranță relevante pentru tipul și amploarea operațiunilor, proceduri:

(a) de identificare a acestor cerințe și de actualizare a procedurilor relevante pentru a reflecta schimbările care le sunt aduse (managementul controlului schimbărilor);

(b) de implementare a acestor cerințe;

(c) de monitorizare a respectării lor;

(d) pentru luarea de măsuri în cazul în care se observă nerespectarea acestor cerințe.

L.2 Există proceduri pentru a garanta că se utilizează personalul, documentele specifice, echipamentul și materialul rulant adecvate, în scopurile prevăzute.

L.3 Sistemul de management al siguranței dispune de proceduri pentru a garanta că întreținerea este efectuată în conformitate cu cerințele relevante.

M. PROCEDURI ȘI METODE PENTRU REALIZAREA EVALUĂRII RISCURILOR ȘI PENTRU IMPLEMENTAREA MĂSURILOR DE CONTROL AL RISCURILOR ATUNCI CÂND O SCHIMBARE A CONDIȚIILOR DE EXPLOATARE SAU UN MATERIAL NOU IMPUNE NOI RISCURI ASUPRA INFRASTRUCTURII ȘI OPERAȚIUNILOR ([2])

M.1 Există proceduri de gestionare a schimbărilor privind echipamentul, procedurile, organizarea, personalul sau interfețele.

M.2 Există proceduri de evaluare a riscurilor pentru gestionarea schimbărilor și pentru aplicarea metodei comune de siguranță în vederea analizării și evaluării riscurilor, dacă este necesar, conform prevederilor din Regulamentul (CE) nr. 352/2009 al Comisiei ([3]).

M.3 Întreprinderea feroviară dispune de proceduri pentru utilizarea rezultatelor evaluării riscurilor în alte procese ale organizației și pentru a le supune atenției personalului relevant.

N. FURNIZAREA UNOR PROGRAME DE FORMARE A PERSONALULUI ȘI A UNOR SISTEME PENTRU A GARANTA MENȚINEREA COMPETENȚEI PERSONALULUI ȘI ÎNDEPLINIREA SARCINILOR ÎN MOD ADECVAT ([4])

N.1 Există un sistem de management al competenței care include cel puțin:

(a) identificarea cunoștințelor și competențelor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor privind siguranța;

(b) principii de selecție (nivelul de educație de bază, aptitudinile mentale și fizice solicitate);

(c) formare inițială și certificarea competențelor obținute;

(d) formare continuă și actualizarea periodică a cunoștințelor și competențelor existente;

(e) verificarea periodică a competenței, dacă este necesar;

([1]) Anexa III punctul 2 litera (c) la Directiva 2004/49/CE.
([2]) Anexa III punctul 2 litera (d) la Directiva 2004/49/CE.
([3]) JO L 108, 29.4.2009, p. 4.
([4]) Anexa III punctul 2 litera (e) la Directiva 2004/49/CE.

(f) măsuri speciale aplicabile în caz de accidente/incidente sau de absențe de lungă durată, conform prevederilor/dacă este cazul;

(g) formare specifică privind sistemul de management al siguranței pentru personalul direct implicat în garantarea bunei funcționări a sistemului respectiv.

N.2 Există proceduri în cadrul sistemului de management al competenței, care:

(a) prevăd identificarea posturilor care presupun îndeplinirea unor sarcini privind siguranța;

(b) prevăd identificarea posturilor care necesită asumarea responsabilităților pentru luarea de decizii operaționale în cadrul sistemului de management al siguranței;

(c) garantează că personalul deține cunoștințele, competențele și aptitudinile (medicale și psihologice) adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor atribuite și că participă periodic la activități de formare.

(d) repartizează sarcini relevante personalului cu competențe adecvate;

(e) monitorizează modul în care sunt îndeplinite sarcinile și instituie măsuri corective dacă este necesar.

O. MĂSURI PENTRU FURNIZAREA DE INFORMAȚII SUFICIENTE ÎN CADRUL ORGANIZAȚIEI ȘI, DACĂ ESTE CAZUL, ÎNTRE ORGANIZAȚII CARE EXPLOATEAZĂ ACEEAȘI INFRASTRUCTURĂ [1]

O.1 Există proceduri pentru a garanta că:

(a) personalul cunoaște și înțelege sistemul de management al siguranței și că informațiile sunt ușor accesibile;

(b) documentația adecvată privind sistemul de management al siguranței este pusă la dispoziția personalului relevant implicat în domeniul siguranței.

O.2 Există proceduri pentru a garanta că:

(a) informațiile operaționale cheie sunt pertinente și valide;

(b) personalul este la curent cu existența lor înainte ca ele să fie aplicate;

(c) personalul are acces la aceste informații și, dacă este necesar, acestuia îi sunt furnizate, în mod oficial, copii ale informațiilor.

O.3 Există mecanisme pentru partajarea informațiilor între organizațiile feroviare.

P. PROCEDURI ȘI FORMATE PENTRU DOCUMENTAREA INFORMAȚIILOR PRIVIND SIGURANȚA ȘI DESEMNAREA UNEI PROCEDURI PENTRU CONTROLUL CONFIGURĂRII INFOMAȚIILOR VITALE PRIVIND SIGURANȚA [2]

P.1 Există proceduri pentru a garanta că toate informațiile pertinente sunt precise, complete, coerente, ușor de înțeles, actualizate în mod adecvat și documentate în mod corespunzător.

P.2 Există proceduri pentru:

(a) configurarea, generarea, distribuirea și gestionarea controlului schimbărilor aduse documentației relevante privind siguranța;

(b) primirea, colectarea și stocarea documentației/informațiilor relevante pe suport hârtie sau prin intermediul altor sisteme de înregistrare.

P.3 Există o procedură de control al configurării informațiilor vitale privind siguranța.

[1] Anexa III punctul 2 litera (f) la Directiva 2004/49/CE.
[2] Anexa III punctul 2 litera (g) la Directiva 2004/49/CE.

Q. PROCEDURI PENTRU ASIGURAREA RAPORTĂRII, ANCHETĂRII ȘI ANALIZĂRII ACCIDENTELOR, INCIDENTELOR, INCIDENTELOR EVITATE LA LIMITĂ ȘI A ALTOR EVENIMENTE PERICULOASE, PRECUM ȘI PENTRU A GARANTA LUAREA MĂSURILOR PREVENTIVE NECESARE ([1])

Q.1 Există proceduri pentru a garanta că accidentele, incidentele, incidentele evitate la limită și alte evenimente periculoase:

(a) sunt raportate, înregistrate, investigate și analizate;

(b) sunt raportate, în conformitate cu legislația în materie, organismelor naționale.

Q.2 Există proceduri pentru a garanta că:

(a) recomandările autorității naționale de siguranță, ale organismului național de anchetă și cele care rezultă din investigațiile interne sau ale sectorului sunt evaluate și implementate dacă sunt adecvate sau obligatorii;

(b) se ține cont de rapoartele/informațiile relevante ale altor întreprinderi feroviare, gestionari de infrastructură, entități responsabile cu întreținerea și deținători de vehicule feroviare.

Q.3 Există proceduri care să asigure că se învață din informațiile relevante legate de investigarea și cauzele accidentelor, incidentelor, incidentelor evitate la limită și a altor evenimente periculoase și că pe baza acestora sunt adoptate, dacă este necesar, măsuri preventive.

R. PREVEDEREA UNOR PLANURI DE ACȚIUNE, SISTEME DE ALERTĂ ȘI INFORMAȚII ÎN CAZ DE URGENȚĂ, CONVENITE CU AUTORITĂȚILE PUBLICE CORESPUNZĂTOARE ([2])

R.1 Toate tipurile de urgențe, inclusiv exploatarea în condiții de degradare, sunt specificate într-un document și există proceduri pentru identificarea noilor tipuri de urgențe.

R.2 Există proceduri care garantează că, pentru fiecare tip de urgență identificat:

(a) serviciile de urgență pot fi prompt contactate;

(b) serviciilor de urgență le sunt furnizate toate informațiile necesare, atât din timp, pentru a-și pregăti intervențiile, cât și în momentul în care survine urgența.

R.3 Rolurile și responsabilitățile tuturor părților sunt identificate și enunțate într-un document.

R.4 Există planuri de acțiune, sisteme de alertă și informații care includ:

(a) proceduri pentru a alerta personalul responsabil cu gestionarea situațiilor de urgență;

(b) mecanisme de comunicare a acestor proceduri tuturor părților, inclusiv instrucțiuni în caz de urgență pentru pasageri;

(c) mecanisme pentru contactarea imediată a personalului responsabil, care să adopte orice decizie care este necesară.

R.5 Există un document care descrie modul în care resursele și mijloacele au fost alocate și modul în care au fost identificate necesitățile de formare.

R.6 Există proceduri pentru restabilirea condițiilor normale de exploatare cât mai repede cu putință.

R.7 Există proceduri de testare a planurilor de urgență în cooperare cu alte părți, de formare a personalului, de testare a procedurilor, de identificare a punctelor slabe și de verificare a modului în care sunt gestionate situațiile de urgență.

R.8 Există proceduri care să garanteze că personalul competent (mai ales cel responsabil cu mărfurile și serviciile periculoase), cu competențe lingvistice adecvate, poate fi contactat ușor și rapid de gestionarul de infrastructură.

([1]) Anexa III punctul 2 litera (h) la Directiva 2004/49/CE.
([2]) Anexa III punctul 2 litera (i) la Directiva 2004/49/CE.

R.9 Există o procedură pentru contactarea entității responsabile cu întreținerea sau a deținătorului de vehicule feroviare în caz de urgență.

S. DISPOZIȚII PENTRU AUDITAREA INTERNĂ PERIODICĂ A SISTEMULUI DE MANAGEMENT AL SIGURANȚEI [1]

S.1 Există un sistem intern de auditare, independent și imparțial, care funcționează în mod transparent.

S.2 Există un calendar al auditurilor interne planificate, modificabil în funcție de rezultatele auditurilor anterioare și ale monitorizării performanței.

S.3 Există proceduri de identificare și de selecționare corectă a auditorilor competenți.

S.4 Procedurile instituite:

(a) analizează și evaluează rezultatele auditurilor;

(b) recomandă măsuri subsecvente de supraveghere;

(c) monitorizează ulterior eficacitatea măsurilor;

(d) documentează executarea auditurilor și rezultatele acestora.

S.5 Există proceduri pentru a garanta că nivelurile superioare ale managementului cunosc rezultatele auditurilor și își asumă responsabilitatea generală pentru implementarea schimbărilor din cadrul sistemului de management al siguranței.

S.6 Există un document care indică modul în care sunt planificate auditurile în raport cu măsurile de monitorizare de rutină, în scopul de a asigura respectarea procedurilor și standardelor interne.

[1] Anexa III punctul 2 litera (j) la Directiva 2004/49/CE.

ANEXA III

Criterii de evaluare a conformității cu cerințele pentru obținerea certificatelor de siguranță care urmează să fie emise în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/49/CE

CRITERII GENERALE

Serviciul pentru care se solicită un certificat partea B este prezentat și există o descriere a modului în care procedurile generale ale întreprinderii feroviare prevăzute în sprijinul certificatului emis în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/49/CE sunt aplicate pentru a sprijini funcționarea tuturor mecanismelor (inclusiv alocarea resurselor) instituite pentru prestarea serviciului.

A. RESPECTAREA NORMELOR SPECIFICE REȚELEI [1]

A.1 Există documente cu rezultate care demonstrează că normele specifice și riscurile specifice asociate exploatării rețelei pentru care se depune cererea de certificat partea B au fost luate în considerare și că întreprinderea feroviară poate respecta orice norme specifice rețelei și orice excepții sau derogări de la aceste norme.

A.2 Sunt identificate interfețele rețelei cu alte părți implicate în operațiunile feroviare de pe rețeaua în cauză.

A.3 Există documente care menționează modul în care întreprinderea feroviară va interacționa cu gestionarul de infrastructură al rețelei și cu alte întreprinderi feroviare care exploatează rețeaua, inclusiv detalii despre modul în care sunt partajate informațiile.

A.4 Există documente care menționează modul în care întreprinderea feroviară va reacționa în situațiile de urgență, inclusiv coordonarea cu gestionarul de infrastructură și autoritățile publice relevante.

A.5 Există documente care identifică toate normele de investigare a accidentelor/incidentelor specifice și care demonstrează că solicitantul poate respecta aceste norme.

B. RESPECTAREA CERINȚELOR SPECIFICE REȚELEI PRIVIND COMPETENȚA PERSONALULUI [2]

B.1 Documentația demonstrează că sistemul de management al siguranței utilizat de solicitant include un sistem de management al competenței care:

(a) să identifice toate categoriile de personal (angajați proprii sau personalul contractanților) implicat în prestarea serviciului;

(b) să furnizeze rețelei în cauză personal competent, mai ales în ceea ce privește personalul care trebuie să îndeplinească sarcini variate și să asigure certificarea, dacă este cazul.

B.2 Documentația demonstrează că au fost instituite mecanisme de organizare a activității cotidiene a personalului în scopul de a garanta îndeplinirea sarcinilor privind siguranța și repartizarea adecvată a sarcinilor.

B.3 Documentația demonstrează abilitatea solicitantului de a elabora documente care să fie utilizate pentru formarea personalului relevant, precum și abilitatea de a garanta precizia documentelor, actualizarea lor și elaborarea lor într-o limbă și cu o terminologie înțelese de personalul care trebui să le utilizeze.

C. RESPECTAREA CERINȚELOR SPECIFICE REȚELEI PRIVIND GESTIONAREA MATERIALULUI RULANT [3]

C.1 În documentație sunt clar indicate tipurile de material rulant care pot fi folosite în rețeaua specifică și tipul operațiunilor care pot fi realizate.

C.2 Documentația descrie modul în care întreprinderea feroviară respectă orice restricție operațională privind tipul de material rulant utilizat în rețeaua respectivă.

[1] Anexa IV prima liniuță la Directiva 2004/49/CE.
[2] Anexa IV a doua liniuță la Directiva 2004/49/CE.
[3] Anexa IV a treia liniuță la Directiva 2004/49/CE.

C.3 Sunt menționate, în documentație, cerințele suplimentare legate de rețeaua în cauză, precum și toate măsurile de întreținere adecvate care au fost instituite.

C.4 Sunt menționate, în documentație, cerințele suplimentare de gestionare a incidentelor cu material rulant din rețeaua în cauză, precum și toate mecanismele adecvate care au fost instituite.

ANEXA IV

Principii pentru supravegherea ulterioară acordării unui certificat partea A sau partea B

1. Abordarea de către autoritățile naționale de siguranță a supravegherii respectării obligațiilor întreprinderilor feroviare menționată la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 16 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2004/49/CE se bazează pe principiile menționate mai jos. Aceste principii se aplică atât cadrului activităților de supraveghere în ansamblul său, cât și cazurilor individuale din acest cadru.

2. Autoritățile naționale de siguranță aplică principiul proporționalității între aplicarea normelor și riscuri. Acțiunile instituite de o autoritate națională de siguranță pentru a asigura respectarea obligațiilor sau pentru a trage întreprinderile feroviare la răspundere pentru nerespectarea obligațiilor lor legale sunt proporționale cu riscurile privind siguranța sau cu gravitatea potențială a consecințelor nerespectării obligațiilor, inclusiv cu orice prejudiciu existent sau potențial.

3. Autoritățile naționale de siguranță aplică principiul coerenței abordării, pentru a se asigura că oricare autoritate națională de siguranță are o abordare similară, în circumstanțe similare, pentru a obține rezultate similare.

4. Activitatea de supraveghere a autorității naționale de siguranță vizează, în primul rând, activitățile pe care autoritatea respectivă le consideră ca fiind expuse celor mai grave riscuri sau cele în cazul cărora pericolele asociate sunt controlate în modul cel mai nesatisfăcător. În acest sens, autoritatea națională de siguranță dispune de metode și competențe pentru a evalua performanța de zi cu zi a întreprinderii feroviare.

5. Autoritățile naționale de siguranță decid prioritățile cu privire la utilizarea eficace a resurselor lor, însă decizia privind cea mai bună aplicare practică a acestor priorități rămâne la latitudinea fiecărei autorități. Acțiunea trebuie să se focalizeze asupra persoanelor responsabile cu riscurile și a celor care se află în cea mai bună poziție pentru a controla riscurile.

6. Autoritățile naționale de siguranță aplică principiul transparenței pentru a ajuta întreprinderile feroviare să înțeleagă ce se așteaptă de la ele (inclusiv ceea ce ele trebuie să facă, respectiv ceea ce nu trebuie să facă) și ce le poate oferi autoritatea națională de siguranță.

7. Autoritățile naționale de siguranță răspund pentru deciziile adoptate în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din Directiva 2004/49/CE. Prin urmare, autoritățile naționale de siguranță trebuie să dispună de politici și principii prin intermediul cărora să poată fi evaluate. De asemenea, autoritățile naționale de siguranță dispun și de o procedură privind reclamațiile.

8. Autoritățile naționale de siguranță încheie acorduri de cooperare între ele în scopul de a partaja informațiile și de a coordona acțiunile lor în răspuns la orice încălcări ale siguranței. Acest aspect este deosebit de important pentru certificatele de siguranță partea B. De asemenea, autoritățile naționale de siguranță încheie acorduri de cooperare cu alte autorități competente pentru a partaja informații și pentru a elabora abordări comune cu privire la chestiunile care afectează siguranța feroviară.